

¿Qui pacta amb González Lizondo?

Vicente González Lizondo
—UV—, Paco Domingo
—CV— i Carlos Manglano
—CDI—, els homes forts de
la dreta valenciana,
comencen a perfilar un
pacte possible de cara a les
autonòmiques, amb la crisi
interna d'AP i la pujada
imparable del CDS com a
teló de fons.

A. Robles

Malgrat els successius intents duts a cap pels distints grups de la dreta valenciana, Unión Valenciana, Coalición Valenciana i Agrupación de Centroderecha Independiente, a fi d'establir una plataforma electoral de cara a les municipals i les autonòmiques del pròxim dia 22 de juny, els possibles pactes encara no s'han produït. De moment, i és l'opinió majoritària de les forces implicades, els acords es mouen més en el terreny de les ambicions que en el de les realitats. Hi ha la voluntat, i la necessitat, però el camí encara serà llarg.

En qualsevol cas, les forces més afins a aquest possible pacte, Unión Valenciana i Coalición Valenciana, s'han assegut a negociar i han acordat establir un pacte de pacificació i respecte mutu. És el primer pas, al qual ha contribuït decisivament el diari *Las Provincias*, que es treballa de valent arribar a convertir-se en l'òrgan de difusió —i pressió— dels dos partits. L'empresari **Paco Domingo**, de Coalición Valenciana, matisa, però, el pacte: «Hi ha una expectativa comuna i un interès mutu per part dels dos grups a l'hora de dotar la Comunitat Valenciana d'una representació valencianista al més alt nivell, però d'aquí a assegurar que som a les portes d'un pacte electoral... Allò que sí que vol Coalición Valenciana és aglutinar una opció de futur de cara a les pròximes eleccions; però, en aquest sentit, ara com ara, no hi ha res clar».

El president provincial d'Unión Valenciana, **Vicente González Lizondo**, unes hores després de fer públiques unes declaracions on afirmava que el seu partit no tornaria a «per-

Domingo, Lizondo i Manglano, ¿adéu a les ideologies?

metre» una manifestació com la que es va celebrar a València per l'ús de la llengua, «amb sang i tot, si cal», es va negar a realitzar declaracions sobre el tema a *EL TEMPS*. «La seua revista és molt poc democràtica i, pel que fa a aquest tema, ni afirmo ni puc desmentir res». Allò que sembla obvi és que Lizondo veu amb molt bons ulls qualsevol contacte, però la persistent actitud personalista i escandalosament provocativa del líder d'Unión Valenciana resten efectivitat a qualsevol intent més enllà de la foto de premsa. Simpatitzants i militants dels dos partits veurien amb bons ulls una possibilitat que les eixides de to continues dels unionistes trenquen des del primer moment. L'actitud de **Francisco Domingo** en privat, de cara a concretar res, és en aquests moments molt prudent. «No és tot només unes eleccions, ni ha, també i sobretot, la ideologia, la manera de veure l'estratègia política en aquests moments...».

Evidentment, els que desitgen amb més força un acord enfront del PSOE són els homes de **Manglano**, agrupats ara en l'Agrupación de Centroderecha Independiente, CDI, i amb seu establida al carrer d'Avellanés de la ciu-

tat de València. Tant semblen desitjar-lo que han registrat el nom de Convergència Valenciana, a fi de convertir aquest partit en punt d'encontre per a tots aquells que, farts de l'atomització de la dreta, es mostren a favor d'unificar criteris i reduir tensions. Un partit en el qual Manglano veuria amb satisfacció, no només la inclusió de «regionalistes» —per ara, només «provincialistes»—, sinó també la de liberals, demòcrata-cristians i la joia més preuada en aquests moments: el CDS.

Fins ara les converses s'han insinuat amb més força entre UV, CV i CDI, fet que suposaria per als manglanistes la primera oportunitat de batre's amb alguna possibilitat en el rotgole polític. Els homes de Manglano, tanmateix, matisen: «No eixirem a la vida pública per convertir-nos en un grup més del trencaclosques valencià si abans no hi ha un acord com cal. Les municipals del 87 representen una oportunitat de sumar, no de restar, i això només és possible des d'una gran coalició de centre liberal que tinga AP per la dreta i el PSOE per l'esquerra. Junts, som grans; per separat, no som res».

vente, al qual cal sumar, també, els dimitits **José Luis Bayarri**, ex-secretari provincial i regional d'AP, avui secretari general de Coalición Valenciana; **Joaquín Vela**, responsable de l'àrea de Cultura d'AP, avui a CDI; **Francisco Torró**, president comarcal de la Costera amb AP, avui en CDI; **Eduardo Nicolau**, regidor de l'Ajuntament de Xàtiva, avui CDI; els ex-secretaris locals de València per AP: **José Antonio Hernández** i **Maria Estíbaliz**, avui en CDI; **Fernando Llorca**, portaveu del grup popular en la Diputació de València, avui en UV; **Miguel Soyas**, ex-tresorer i gerent d'AP-València, avui a Unión Valenciana; **Vicente Burgos**, secretari general de Nuevas Generaciones, avui a CDI; **Salvador Delgado de Molina**, representant d'AP en la Diputació de València, avui a UV...

Les propostes de Manglano als regionalistes no són rebutjables. Tenint en compte que pot aportar a un possible pacte una gran part dels incondicionals que encara té en les comarques valencianes i que continuen militant, expectants, en les files d'AP. Bases amb què UV i CV no compten.

Resulta impossible parlar de negociacions de CDI, UV i CV sense parlar del goteig continu de militants que arriben tant al CDI com a UV provinents d'AP durant aquests darrers mesos. L'últim, de moment encara no ratificat, ha estat el regidor de l'Ajuntament de València **Francisco Bena-**

La situació no acaba amb tot això. Avui la situació d'AP a Alacant és tan confusa que es parla, fins i tot, de tancar-ne la seu, segons asseguren fonts pròximes a Carlos Manglano, i, més greu encara, dos regidors més de l'Ajuntament de València, **Martín Quirós** i **Salvador Palop**, podrien abandonar el partit abans d'acabar aquesta etapa consistorial. Els cants de sirena que **González Lizondo** llançava a **Quirós** de feia temps han augmentat progressivament durant els darrers dies. L'últim, i el més evident, és una carta oberta firmada pel

mateix líder d'UV, dirigida a **Quirós** i publicada sense cap escrúpol al diari *Las Provincias*, el passat dimarts 23 de desembre.

A aquesta complicada situació caldria afegir l'enfrontament subterrani que mantenen des del passat Congrés provincial d'AP-València l'actual president provincial, **Gil Lázaro**, i el president local d'aquest mateix grup, **Juan Carlos Gimeno**, l'anunciada dimissió de **José Maria Escuin**, secretari regional d'AP, que es produïa en acabar el seu mandat, i el pròxim congrés estatal del partit, on ja es preveu una lluita acarnissada entre les distintes famílies aliancistes.

L'enfrontament d'AP i la fugida de càrrecs i militants —**Vicente Burgos** parla d'un 40 per cent d'abandonaments—, xifra que ha desmentit rotundament **Jorge Lamparero**, secretari general provincial d'AP a València, el qual qualifica, a més, com a tendencioses totes les informacions aparegudes al respecte en la premsa—, i la recol·locació d'aquests homes en els grups amb més possibilitats d'arribar a un acord podrien ser un bon substrat per arribar a tan desitjat pacte. La majoria dels fugats no ha canviat d'ideologia, sinó de partit.

Mentrestant, des de la confiança que inspiren les xifres i les expectatives de vot —l'ORT ha fet pública aquests dies una enquesta on el CDS augmenta un 4,9 per cent respecte a les passades eleccions al Parlament espanyol—, el CDS observa l'embolicada situació de la dreta amb la tranquil·litat del que juga segur, i no vol ni sentir-ne parlar, de pactes. **José Luis Bonado**, president provincial del partit, ho confirma així: «La trajectòria del CDS ha estat sempre la mateixa. Ens presentem en solitari a les generals, ho hem fet fa escasses setmanes a les basques i ens presentarem d'igual manera a les municipals i a les autonòmiques valencianes».

Malgrat les consignes transmeses per la direcció estatal del partit, el ben cert és que el CDS no descartarà les possibilitats d'acord una vegada s'hagen celebrat les eleccions. Segons **Bonado**, «si hi ha pactes, seran postelectorals i s'estudiaran detingudament segons cada cas concret. Pel que fa als contactes de **Manglano** amb **Suárez** a Madrid, de cara a establir algun tipus d'acord, puc assegurar que res d'això no és cert». L'interès de la dreta valenciana —llevar forces i desbancar el PSOE— pot fer miracles pactistes; a més, però, d'estratègies, la basa «personalista» és la que més fort pot jugar a l'hora de fer poc viable l'objectiu. □